

ПРЕДГОВОРЪ

Къмъ срѣдата на миналия вѣкъ (1835 г.) се появи новото българско училище, което възпита младото поколение въ националенъ духъ.

Просвѣтителнитѣ идеи проникнаха всрѣдъ народа и подготвиха почва за освободителното ни движение. Въ тази епоха на всестраненъ подемъ изникна българското читалище. Плодъ на самобитно творчество, то скоро се издигна до първостепененъ факторъ въ нашето духовно развитие.

Най-старо е Ломското читалище „Постоянство“, основано отъ скромния труженикъ Кр. С. Пишурка. Отъ начало „читалището“ се помѣщава въ една отъ училищнитѣ стаи (1848 г.), а отпосле — презъ 1856 г. — се настанява въ отдѣлно здание. То привлича творческитѣ сили на града и става огнище на редъ културни начинания: открива читалня, поддържа библиотека, урежда театрални забави, помага да се образува женско дружество и пр.

Седемдесетъ години отъ основаването на Ломското читалище. По този случай настоятелството счете за свой дългъ да издаде „Юбилеенъ сборникъ“ въ който да представи миналото на читалището и днешното му състояние. Трѣбваше да се преодолѣятъ голѣми трудности: липса на архива отъ преди освобождението и нѣколко години следъ това, откъслъчни сведения по важни отдѣли на читалищната дейность и пр. Отъ живитѣ строители на читалищното дѣло малцина се отзоваха на поканата да напишатъ своитѣ лични спомени. Поради тия